

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
6.Bhar. 316/2012/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2013. május 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt **az I.r. vádlott és társa** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2012. június 20. napján kihirdetett 32.Bf.9673/2011/27. számú ítéletét **az** I.r. valamint **a** II.r. vádlottak tekintetében **helybenhagyja** azzal, hogy a II.r. vádlott esetében a másodfokú eljárásban szabadságvesztés tartamába a 2010. május 10. napjától 2012. március 26. napjáig eltelt időt számítja be, illetve az I.r. vádlott esetében a 4. rb. egy esetben társtettesként és kísérletként, két esetben bűnsegédként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettének jogszabályi megjelölése helyesen: Btk. 313/C.§ (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont és (3) bekezdés b) pont.

I n d o k o l á s :

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. év május hó 10. napján kihirdetett 7.B.VI-VII.26.451/2008/45. számú ítéletében **az** I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett lopás büntettében /Btk.316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c) pont, (5) bekezdés b) pont/, 2 rb. társtettesként elkövetett lopás büntettében /Btk.316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c) pont, (4) bekezdés b/1. pont/, lopás vétségében /Btk.316.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés I. fordulat/, 2 rb. társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettében /Btk.313/C.§ (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont, (4) bekezdés b) pont/, 2 rb. társtettesként, részben kísérletként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettében /Btk.313/C.§ (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés b) pont/, valamint készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében /Btk.313/C. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés I. fordulat/.

Ezért őt a bíróság, mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül - 2 év 10 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ellenben az elsőfokú bíróság **az** I.r. vádlottat az ellene 13 rb. közokirattal visszaélés vétsége /Btk.277.§ (1) bekezdés/ miatt emelt vád alól felmentette.

A II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. lopás büntetében /Btk.316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c) pont, (5) bekezdés b) pont/, 2 rb. társtettesként elkövetett lopás büntetében /Btk.316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c) pont, (4) bekezdés b/1. pont/, lopás vétségében /Btk.316.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pont/, 2 rb. társtettesként, részben kísérletként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetében /Btk.313/C.§. (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés b) pont/, bűnsegédként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetében /Btk.313/C.§. (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés b) pont/, továbbá 2 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetében /Btk.313/C.§. (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont, (4) bekezdés b) pont/.

Ezért őt a bíróság, mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül - 3 év fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt tárgyak további jogi sorsáról, akként, hogy azok lefoglalását megszüntette és egy részüket a tulajdonosaiknak adta ki, más részük megsemmisítését rendelte el, a fennmaradókat pedig az iratoknál rendelte kezelni. A bűnösnek kimondott vádlottakat kötelezte a felmerült bűnügyi költség viselésére.

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2010. év október hó 27. napján kihirdetett 28.Bf.VI-VII.8015/2010/14. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és **az** I.r. vádlottal szemben 3 rb. - egy esetben társtettesként, két esetben bűnsegédként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége /Btk.313/C.§ (7) bekezdés a) pont/ tekintetében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és a büntetőeljárást megszüntette, míg a fennmaradó pénzügyi bűncselekményeit 4 rb. - egy esetben társtettesként, egy esetben társtettesként és kísérletként, két esetben bűnsegédként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetéként /Btk.313/C.§ (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont és (3) bekezdés b) pont/, valamint készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntetéként kísérletének /Btk.313/C.§ (1) bekezdés b) pont és (3) bekezdés a) pont/ minősítette.

Megállapította, hogy **az** I.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, továbbá az Egri Városi Bíróság 15.Beü.368/2006/2. számú összsbüntetési ítéletével kiszabott 1 év 9 hónap börtönbüntetésből engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette.

Elrendelte továbbá a Kisvárdai Városi Bíróság 10.B.7/2008/19. számú ítéletével kiszabott 1 év 4 hónap börtönbüntetés végrehajtását is.

Megállapította, hogy az I.r. vádlott előzetes letartóztatásának kezdő időpontja a 2009. év július hó 31. napja, a befejező időpontja pedig a 2010. év május hó 10. napja.

A II.r. vádlottat az ellene helyesen bűnsegédként elkövetett lopás vétsége miatt emelt vád alól felmentette, egyben a bűnsegédként, lopással megvalósított tulajdon elleni szabálysértés miatti eljárást megszüntette, továbbá 3 rb. - egy esetben társtettesként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége /Btk.313/C. § (7) bekezdés a) pont/ miatt indult eljárást - ezek tekintetében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezve - megszüntette, a 2 rb. a Btk.316.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés II. fordulat c) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő lopás bűntettéből 1 rb-t társtettesként elkövetettnek, a fennmaradó pénzügyi bűncselekményeit bűnsegédként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének /Btk.313/C.§ (1) bekezdés b) pont és (2) bekezdés I. fordulat/, valamint 4 rb. - két esetben társtettesként, egy esetben társtettesként és kísérletként, egy esetben bűnsegédként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés bűntettének /Btk.313/C.§ (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont és (3) bekezdés b) pont/ minősítette.

A II.r. vádlott büntetését a pénzügyi bűncselekmények vonatkozásában, mint visszaesővel szemben tekintette kiszabottnak, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, és rendelkezett arról is, hogy a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható.

A II.r. vádlott őrizetére utalást mellőzte és megállapította, hogy előzetes letartóztatásának kezdő időpontja a 2010. év április hó 13. napja.

A vádlottak és védőik másodfellebbezése folytán a harmadfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2011. év június hó 7. napján kihirdetett 1.Bhar.55/2011/6. számú végzésével a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 28.Bf.VI-VII.8015/2010/14. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasította, figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság ítélete a Be.351.§ (2) bekezdés a) pontja alapján megalapozatlan volt, figyelemmel arra, hogy az egyes vagyon elleni cselekmények tekintetében az elkövetési értékek meghatározására a sértettek nyilatkozata és nem pedig igü. tárgy- és ékszerszakértő véleménye alapján került sor.

A megismételt másodfokú eljárásban a Fővárosi Törvényszék a 2012. év június hó 20. napján kihirdetett 32.Bf.9673/2011/27. számú ítéletével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.VI.-VII.26451/2008/45. számú ítéletét megváltoztatta.

Az I.r. vádlott ellen 3 rb. - egy esetben társtettesként, két esetben bűnsegédként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége

/Btk.313/C.§ (7) bekezdés a) pont/ miatt indult büntetőeljárást megszüntette és e bűncselekmények tekintetében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte.

Az I.r. vádlott pénzügyi bűncselekményeit 4 rb. - egy esetben társtettesként, egy esetben társtettesként és kísérletként, két esetben bűnsegédként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettének /Btk.303/C.§ (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont, és (3) bekezdés b) pont/, valamint készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntette kísérletének /Btk.313/C.§ (1) bekezdés b) pont és (3) bekezdés a) pont/ minősítette.

A vádlott lopás büntettének /Btk.316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c) pont, (4) bekezdés b/1. pont/ értékelt cselekményét lopás vétségének /Btk.316.§ (1) bekezdés (2) bekezdés II. fordulat c) pont/ minősítette.

Megállapította, hogy **az** I.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, egyben megszüntette az Egri Városi Bíróság 15.Beü.368/2006/2. számú jogerős összbüntetési ítéletével megállapított 1 év 9 hónap börtönbüntetés végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot.

Továbbá elrendelte a Kisvárdai Városi Bíróság 10.B.7/2008/19. számú jogerős ítéletében kiszabott 1 év 4 hónap börtönbüntetés végrehajtását is.

Megállapította, hogy **az** I.r. vádlott előzetes letartóztatásának kezdő időpontja helyesen a 2009. év július hó 31. napja, míg befejező időpontja a 2010. év május hó 10. napja.

A II.r. vádlottat az ellene - helyesen - bűnsegédként elkövetett lopás vétsége /Btk.316.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés I. fordulat/ miatt emelt vád alól felmentette és az ellene bűnsegédként lopással megvalósított tulajdon elleni szabálysértés miatti eljárást megszüntette.

A II.r. vádlott ellen a 3 rb. - egy esetben társtettesként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége /Btk.313/C. § (7) bekezdés a) pont/ miatt indult büntetőeljárást megszüntette, e cselekmények vonatkozásában az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte.

A II.r. vádlott terhére megállapított 2 rb. lopás büntette /Btk.316.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés II. fordulat c) pont (5) bekezdés b) pont/ közül az egyik cselekményt társtettesként elkövetettnek minősítette, míg 1 rb. lopás büntetteként /Btk.316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c) pont, (4) bekezdés b/1.pont/ értékelt cselekményt lopás vétségének /Btk.316.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés II. fordulat c) pont/ minősítette.

A II.r. vádlott fennmaradó pénzügyi bűncselekményeit 4 rb. - két esetben társtettesként, egy esetben társtettesként és kísérletként, egy esetben bűnsegédként elkövetett - készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettének /Btk.313/C. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont és (3)

bekezdés b) pont/, és bűnsegédként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének /Btk.313/C. § (1) bekezdés b) pont, és (2) bekezdés I. fordulat/ minősítette.

A pénzügyi bűncselekmények vonatkozásában a II.r. vádlott büntetését mint visszaesővel szemben tekintette kiszabottnak, a büntetés végrehajtási fokozatát pedig börtönben állapította meg azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

Helyesbítette a II.r. vádlott előzetes letartóztatásának kezdő időpontját, amelyről megállapította, hogy az 2010. év április hó 13. napja. A vádlott őrizetére utalást mellőzte.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A II.r. vádlott börtönbüntetésébe az első fokú ítélet kihirdetésétől, 2010. október 27. napjától 2012. március 26. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámította, egyben megállapította, hogy 2012. március 26. napjától a mai napig (2012. június 20. napjáig) lakhelyelhagyási tilalom alatt áll. Ezen túlmenően az I. és II.r. vádlottakat egyenlő mértékben kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítélete ellen az I.r. és a II.r. vádlottak, valamint védőik jelentettek be joghatályos másodfellebbezést, irányának megjelölése nélkül, míg az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2012. év augusztus hó 23. napján kelt BF.942/2011/3. számú átiratában a bejelentett védelmi másodfellebbezéseket nem találta alaposnak.

Átiratában kifejtette, hogy a megismételt másodfokú eljárásban a Fővárosi Törvényszék a korábbi fellebbviteli főügyészségi átiratban megjelölt - az elsőfokú eljárásban felmerült szabálytalanságokra, amelyek relatív eljárási szabálysértések voltak - kifogásokra részletesen reagált és egyetértett az ügyészi állásponttal.

A megismételt másodfokú eljárásban a törvényszék a megalapozatlanságokat az eljárási szabályok megtartásával kiküszöbölte. A kirendelt ügy. tárgy- és ékszerszakértő szakvéleménye alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást pontosította, kiegészítette, azonban az így rögzítettek még mindig tartalmazzak elírást, hiányosságot.

E hiányosságok pótlásával, pontosításával azonban a másodfokú ítélet, illetve a tényállás teljes mértékben megalapozottá tehető.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének és megfelelően számot adott arról, hogy a

vádlottak védekezését miért nem fogadta el, továbbá, hogy büntetőjogi felelősségük megállapítása milyen bizonyítékokon alapul.

A másodfokú bíróság is kellően megindokolta álláspontját, mely - a mérlegelést elfogadva - már a minősítésekkel kapcsolatos érvekre összpontosított, figyelembe véve az elkövetés és az elbírálás között bekövetkezett jogszabályváltozásokat is. A minősítéseket, illetve az azokból levont jogkövetkeztetéseket, nem utolsó sorban pedig a járulékos kérdésekkel kapcsolatos rendelkezéseket is törvényesnek találta a fellebbviteli főügyészség. Ezért összességében azt indítványozta a Fővárosi Ítéltáblának, hogy a Fővárosi Törvényszék másodfokú ítéletét az átiratban foglaltak szerint pontosítsa, egyebekben hagyja azt helyben.

A Fővárosi Ítéltábla harmadfokú nyilvános ülésén az I.r. vádlott védője az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállást és bűncselekmények jogi minősítését nem vitatta, mindössze az I.r. vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változásokra hívta fel a figyelmet azzal, hogy álláspontja szerint a jelentős időmúlás, a terhelt által eltartott kiskorú gyermekek száma és a vádlott megromlott egészségi állapota olyan nyomatékos enyhítő körülmények, amelyek a kiszabott büntetés jelentős enyhítését indokolják.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen elsősorban felmentésért, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Perbeszédében kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság döntő részben a sértett tanúk vallomásaira alapozta a tényállást, amely nyilatkozatok álláspontja szerint sok esetben nem voltak következetesek, ezért valóságtartalmuk erősen megkérdőjelezhető. Ehhez kapcsolódóan hivatkozott a Be.-ben alapelvei szinten rögzített „in dubio pro reo” elvére, mely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem lehet a vádlott terhére értékelni. Jogi álláspontja szerint az első- és másodfokon eljáró bíróságok a jogi minősítés körében is tévedtek, amikor a II.r. vádlott elbíralt cselekményei vonatkozásában megállapították az üzletszerűséget, mint minősítő körülményt, mert a II.r. vádlott cselekményei olyan - viszonylag nagy - időközökkel követték egymást, amely nem adhat alapot a fenti minősítő körülmény megállapítására. Az enyhítés körében szintén a jelentős időmúlásra, a II.r. vádlott betegségére, továbbá arra hivatkozott, hogy a II.r. vádlott egyedül neveli három unokáját, mert a gyerekekkel szüleik nem foglalkoznak. Közülük az egyik különleges törődést, odafigyelést és gondozást igényel állapota miatt. Ilyen körülmények között a védő alternatív indítványként a II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának jelentős enyhítését kérte.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, valamint kérte, hogy nyugodtan nevelhesse unokáit.

Az ítéltábla a vádlottak és védőik fellebbezése folytán a másodfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárásokat a Be.387.§ (1) bekezdése alapján felülbírált.

A vádlottak és védőik másodfellebbezése nem alapos.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság - ahogy azt a másodfokú bíróság is rögzítette az ítéletében - megszegte a Be.287.§ (3) és (4) bekezdéseiben írt rendelkezéseket, amikor kezdetben a Budapesti VI-VII. Kerületi Ügyészség eredeti vádirata alapján egyesbíróként járt el az ügyben, majd a Budapesti I. és XII. Kerületi Ügyészség vádiratát egyesítette, de a súlyosabb vádirati minősítésre figyelemmel sem észlelte nyomban, hogy tanácsban kellett volna eljárnia. Azt csak egy későbbi tárgyaláson észlelte és járt el tanácsban, anélkül, hogy megismételte volna a korábbi tárgyalást. Erre csak a 2010. év május hó 10. napján került sor, amikor előlről kezdte az ügyet és megismételte a tárgyalást, tehát végeredményben korrigálta az általa vétett eljárási hibát.

A védelem által vitatott vádkiterjesztés és annak lehetséges eljárásjogi következményei kapcsán megállapítható, hogy arra szabályszerűen került sor a Be.310.§-ában írt rendelkezésnek megfelelően. A módosított váddal kapcsolatban az elsőfokú bíróság kioktatta az I.r. vádlottat, aki a törvényes figyelmeztetést követően nem kívánt nyilatkozni. Az iratokból megállapítható, hogy a vádkiterjesztésre nem az ügyészi perbeszédben került sor, egyébként is elnapolta az elsőfokú bíróság a tárgyalást, ezért ilyen körülmények között a védelemnek megvolt a lehetősége a felkészülésre.

A fentiekén túlmenően is az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta és ugyanez állapítható meg a másodfokú bíróság eljárásával kapcsolatban.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. A törvényszék az ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a kerületi bíróság majdnem minden szükséges bizonyítást lefolytatott, az általa megismert bizonyítékokat megfelelően mérlegelte és értékelte, továbbá indokolási kötelezettségének is eleget tett. A Fővárosi Törvényszék a megismételt másodfokú eljárás keretében - a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében írtaknak mindenben eleget téve - igazságügyi tárgy- és ékszerszakértőt rendelt ki, majd tárgyalás keretében kiegészítette, helyesbítette az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást a szakértő által megállapított, immár pontos elkövetési értékekkel. A fentiekén túlmenően kiegészítette mindkét vádlott személyi körülményeit és büntetési adatait.

Észlelte azonban a harmadfokú bíróság, hogy a helyesbített történeti tényállás a III. tényállási pont tekintetében elírást tartalmaz, mert a másodfokú bíróság elkövetési értéként 78.801 forintot állapított meg, jöllehet a szakvélemény alapján az 59.583 forint volt. A Be.388.§ (2) bekezdése alapján a rendelkezésre álló iratok tartalmára figyelemmel a harmadfokú bíróság az elkövetési értéket ennek megfelelően helyesbítette.

Szintén helyesbíti a másodfokú ítélet 6. oldal 6. bekezdésében az Egri Városi Bíróság összbüntetési ítéletének a jogerőre vonatkozó megállapítását, akként, hogy az a 2006. év október hó 16. napján emelkedett jogerőre.

Helyesen döntött a másodfokú bíróság, amikor a II.r. vádlott teljes, illetve az I.r. terhelt túlnyomórészt tagadó vallomásával szemben elfogadta a kerületi bíróságnak a bizonyítékok értékelésére vonatkozó ítéleti indokolását és azt, hogy az elsőfokú bíróság a vádlotti védekezésekkel szemben a sértett tanúk, egyéb észlelő tanúk vallomásait, az egyéb bizonyítékokat, így a pénzfelvételre vonatkozó tranzakciós bizonylatokat, az ATM-ek kamera felvételeit, a biztonsági kamerák képeit és az egyéb okirati bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául.

Ilyen körülmények között megállapítható, hogy a másodfokú bíróság ítélete - kisebb kiegészítéssel, helyesbítéssel - már megalapozott, és mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a harmadfokú bíróság a felülbírálata alapjául elfogadta.

A Fővárosi Törvényszék a helyesbített tényállás alapján, de a Btk.-nak a vagyon elleni bűncselekmények értékhatáraitra vonatkozó módosítása miatt is törvényesen tért el a bűnösség és a jogi minősítés körében az elsőfokú ítéletben írtaktól.

Így az I. tényállási pont tekintetében a II.r. vádlottat érintően a szabálysértési értékhatárt meg nem haladó és az üzletszerűség által vétséggé fel nem minősített vagyon elleni cselekménynél a vádlottat felmentette, és ezzel párhuzamosan a tulajdon elleni szabálysértés miatt folyamatban lévő eljárást - abszolút elévülés okán - megszüntette.

Az I.r. és II.r. vádlottak esetében 3. rb. a Btk.313/C. § (7) bekezdés a) pontja szerint minősülő készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége miatt az eljárást jogszerűen szüntette meg a Be.377.§-ában foglaltakra figyelemmel. Ezen cselekményeket ugyan a tényállás rögzítette, de a vádlottak felelősségre vonása szempontjából jelentőséggel nem bírtak.

A bűncselekményi értékhatár változására figyelemmel, a Btk. 2. §-ának alkalmazásával törvényes volt a IV. tényállási pont tekintetében is a jogi minősítés megváltoztatása és az is megállapítható, hogy összességében helyesen minősítette a másodfokú bíróság mindkét vádlott bűncselekményeit.

A kerületi bíróság helytállóan állapította meg a terhelték esetében, hogy ők mindketten különös visszaesők. Ezt a megállapítást a másodfokú bíróság csak pontosította a II.r. vádlott vonatkozásában. Helyesen döntött a Fővárosi Törvényszék, amikor az elsőfokú bíróságnak az I.r. és II.r. vádlottakkal szemben kiszabott ítéletét érintetlenül hagyta a büntetések tekintetében, hiszen azok a cselekmények számára és nem utolsósorban a vádlottak többszörösen büntetett előéletére figyelemmel - még a bekövetkezett időmúlás mellett is - inkább méltányosnak tekinthetők, mint eltúlzottnak, így azok enyhítésére nincs törvényes lehetőség.

A másodfokú bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megfelelően helyesbítette az elsőfokú bíróság által a II.r. vádlott szabadságvesztésének végrehajtási fokozatában található elírást. Mindkét vádlottat kizárta a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből és törvényesen járt el akkor is, amikor a I.r. vádlott esetében az Egri Városi Bíróság ítéletével megállapított összbüntetés vonatkozásában a feltételes szabadságot megszüntette, egyben elrendelte a Kisvárdai Városi Bíróság által próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását is.

Helyesen rendelkezett a másodfokú bíróság az I.r. vádlott előzetes letartóztatásának beszámításáról is. Tévedett azonban, amikor a II.r. vádlott előzetes letartóztatásának beszámításáról rendelkezett. Az elsőfokú ítélet kihirdetésére ugyanis nem a 2010. év október hó 27. napján, hanem a 2010. év május hó 10. napján került sor. A Törvényszék tévesen a hatályon kívül helyezett másodfokú ítélet kihirdetésétől számította be az előzetes fogvatartást a kiszabott szabadságvesztésbe. Ez azonban nem törvényes, mert az ítélőtábla teljes egészében hatályon kívül helyezte a másodfokú ítéletet, így a 2010. év május hó 10. napjától a 2010. év október hó 27. napjáig terjedő időre nem lehetne érvényesíteni a beszámítást. Ezt korrigálta akként a Fővárosi Ítélőtábla, hogy a 2010. év május hó 10. napjától a 2012. év március hó 26. napjáig eltelt időt is beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe. Természetesen a másodfokú ítélet 10. oldalának 8. bekezdésében is ilyen értelemben helyesbíti az indokolást.

Nyilvánvaló elírása hiba volt a másodfokú ítéletben az, hogy a Fővárosi Törvényszék az I.r. vádlott esetében a 4 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettének jogszabályi megjelölésénél a Btk.303/C.§-át hívta fel, amely helyesen a Btk.313/C. §-a szerint minősül.

A járulékos kérdések tekintetében meghozott rendelkezéseket is törvényesnek találta az ítélőtábla.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be.397.§-a alapján - a rendelkező részben írt pontosításokkal - helybenhagyta.

Budapest, 2013. év május hó 22. napján

. Mészáros László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Nándor s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Bf.9673/2011/27. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 6.Bhar.316/2012/5. számú végzése folytán az I.r. és a II.r. vádlottak tekintetében a 2013. év május hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2013. év május hó 22. napján

. Mészáros László s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: